

Պուլկարիոյ մէջ
 Եռւմէն ընկող Սերորէ Պահար-
 եան և Թովհ. Աւշարեան ռոկի մասա-
 լով վարձաւարուած են Կորնա Օրշէ-
 վիտի ցուցաւանդելին մէջ։ Աւաշիւն
 նշանաւոր է իր շարի մթնաւանցով, իսկ
 երկրորդը՝ գորգադործութեամբ։

Մէհլիսը Հասպիի մէջ հայ մը
 Եղիտասի զառաւան նախօրա-
 ռուքինը Սուէլի Մշնթըը Հասպիի
 տնոյում նշանակեց հայազգի Տթթ Թ.
 Միհրանեան։

UNE EXCURSION EN PALESTINE

En avant. Tout à coup, une oasis au milieu de la plaine brûlée, une source, un beau bassin. Arrêt et bain délicieux, suivi d'un repas frugal assaisonné d'un grand appétit et d'une plus grande gaieté.

A 5 heures nous sommes à Acca. Pour camper il n'y a que la terrasse des remparts. Mais pour y accéder il faut descendre les fossés puis gravir un escalier très haut et à pic. Rien ne résiste à l'ardeur de nos scouts, et, sous les regards stupéfaits des gens de Acca, la voiture, très lourde, tirée, poussée par une vingtaine de bras nus et vigoureux, escalade en grinçant les vieilles marches de ces murailles séculaires qui avaient résisté à tous les efforts de Napoléon Bonaparte, mais qui furent emportées d'assaut par nos petits scouts, lesquels en quelques minutes y plantaient leur drapeau.

Et pendant que les lentilles cuisaient, réunis autour du feu, je leur racontais les vieilles histoires de jadis, j'évoquais devant leur jeunes imaginations les grandes ombres de Saladin et de Richard Cœur de Lion, de Djézzar et de Napoléon.

Le lendemain visite à la célèbre mosquée Djézzar, visite pleine d'intérêt, puisque la plupart voyaient une mosquée pour la première fois de leur vie.

A midi nous prenons le train pour rtuf, où nous arrivons à 6 h. En route pour Beït Gémal. Notre marche est si silencieuse que nous pénétrons dans la maison sans que personne s'en aperçoive. La communauté achevait son repas du soir quand tout à coup, au milieu du silence de la nuit, éclate la sonnerie des clairons. Tout le monde se précipite au dehors, et ce sont des cris de joie, des embrassements, une scène indescriptible. Quel bonheur de retrouver nos dix enfants, grands, bien portants, et parfaitement heureux de leur nouvelle école. Tous par lent déjà l'italien et un peu d'arabe. Tous se déclarent satisfaits de leur nouvelle vie, et j'en suis on ne peut plus heureux.

Le lendemain nos enfants visitent B. G. et tout les y intéresse: culture, vins, abeilles, moulin, pressoir d'huile, bétail. etc...

L'accueil fait par les RR. PP. de B. G. est d'une grande cordialité. A midi on égorge un mouton en l'honneur des enfants. A leur tour

les nôtres invitent la communauté à une fête scout qui fut des plus réussies.

Le sept Mai, après une journée très pénible nous étions à Bethléhem où un accueil très cordial nous attendait auprès des PP. Salésiens. A Bethléhem commence le pèlerinage proprement dit. Il faudrait tout un volume pour en raconter tous les épisodes. La grotte et la crèche, et le Divin enfant reposant parmi les animaux, comme ces souvenirs parlaient au cœur de ces chers enfants!

Puis Jérusalem, la Sainte Cité, où nous arrivons dimanche, le 9 mai. Nous allons directement à St. Pierre de Ratisbonne. Toute la communauté nous fit fête. Les religieux et les enfants tournaient autour de nous s'ingéniant à nous rendre service. Des lampes électriques furent posées dans chacune de nos six tentes, et le camp, pendant la nuit, présentait sous les arbres un camp d'oeil féérique.

A Jérusalem, comme d'ailleurs dans toutes les villes de Palestine, l'hospitalité des RR. PP. Franciscains nous épargna tout souci au sujet de nourriture, en sorte que nous pûmes consacrer tout notre temps aux visites. A Jérusalem sept grandes journées y furent données: c'est dire que Jérusalem fut fouillé dans tous ses coins et recoins. Le Saint Sépulchre, l'Ecce Homo, le Prétoire, le Gethsémani, la Montagne de l'Ascension, le Tombeau de la Vierge, Saint Etienne, etc. etc. tous ces lieux furent visités avec foi, avec dévotion, et les explications nécessaires y furent données aux enfants. Les sentiments éprouvés, les paroles prononcées, les larmes versées, l'émotion qui vous étreint devant le rocher du Gethsémani, où l'Homme-Dieu agonisa, et où son sang coula goutte à goutte jusqu'à terre; ou au Calvaire où il expia nos péchés au prix de sa mort, et quelle mort! ou au Saint Sépulchre où tous ces enfants vinrent coller leur front brûlant et déposer des baisers à toute leur âme, toute l'âme de leur race, toute sa foi se traduisait; ce sont là autant de choses trop intimes, trop profondes, trop sacrées, pour que jamais elles puissent être traduites ici. Ce furent des heures inoubliables et dont la forte impression ne disparaîtra qui avec la vie.

(à suivre) P. PAUL ARIS

ԼՐԵԱՆ

Այլ յոգնեցայ ի զո՛ւր միմայ խորհելէ Տաժմանագին հուզերը

Այս՝ կիսանքին: Բազմակերպութիւնը քիւր օգնութեանց երկար

Անգղայ եկ, Բաւարացի՝ Նախաւում:

Լոկ ապրելու պաղատանքի ձայները հեղուկեցան Եսաւեի Եփեց մէջ...

Արաւոյսի մը երազով ապրող սիրտս Այսօր խոնքեր գառն կուլայ Մայր մութին...

Ներկայի մէջ՝ Կապուտն իմ անցեալին՝ Յոյսերս աւազ կը դնեմին Անմեկին:

Երազանքիս աստուանը սիրայորդ Գառնան մէջ իմ հեզ կեանքին Զորացմէ:

Սիրոյս անքի՜մ սալմաներգին ի փոխան Հառաչ մըն է որ դըրուած Կուրծիս տակ:

Ու տակաւին, այսպէս հազար անգամներ Սիրամներուս ձեռներովն Սպաննում,

Կը յուսամ ու կ'երազեմ քե մօտ օրեմ: Արաւոյս մը պիտի ծագի Նոր կեանքի:

Յունիս 21. 926 Ա. ՏԱՆԱԵԱՆ Պէյրուք

ՈՒՇԱԿՐՈՒԹԻՒՆ

Թերթիւ վարչութիւնը սուրբաւոր թեմաք կը ծանուցանէ թէ, Տեառ Փառն կէտէրեանի հետ ունեցած դրամային հաշիւը երկուստեք հասկացողութեամբ կարգադրուած է. կը տրուի յուսալ որ մինչև հիմայ անվճար թաղած մեր միւս բաժանորդներն ալ ամօր բարի օրինակին հետեւելով. մօտ օրէն պիտի բարեհաճին իրենց հաշիւները դրոշմելու:

ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

ՍԱԿԱՐԱՆ

24 Յունիս 1926

Եգիպտոս. Ոսկի Ս. դնկ.	875
Սքերլին » »	850
Տոլար » »	175
Օսմ. Հնչ. Ոսկի » »	764
Ֆրանս. » »	662
Անգլ. » »	830
Թրք. Բոթապուրմ » »	90
» » Պ. Օ. » »	150
» » Արծաթ Մէհիս » »	65
Սուր. Ոսկեդրամ դ. Ե.	130,625
Յ. Դաւիթեան Եւ Ն. Շիրինեան	

ՀԱՅ ՖՅՈՒՐ ԹԱՅՐԱ ՊԵՅԻՆ

Գիր—Թոր—Գալ

Հայաւերսի հայեացքներէ զուարթուն ի նորհուրդ սրտին նոգեցին մէջ դու մար-

[զուց,

Հոգին քամ շոգի՝ մարմնի քա արթուն Անոգ մեղին, վերկենայիս կամա-

[զուց:

Գաղթեց քե քա խաղաղիկ մանկակալ, Ուր տարածուի անուրջ դիակ հոգեհալ Աւազակոյ իզուր ճգնի շիւրմուղ Գո ք մեղեկէ վերայուրեւ անայեալ Կը ծակծկէ շաւիւրներով քե մարմին, Էր վերեւէ չ'արեւմտիք եւ ոչ մին. Հրամանիդ երբեքայ Էմ քե կեանքին Գո ցաւերդ, հայ վիշտերդ քանկագին:

Կ'ապրանարին գիտակցութեամբ մեծանուն, Գեզ կը պատեն զեղեցիկներ զրկասուն Յափեսակեն ԹԱԼԻՍՄԱՆՆԵՐԻ խնկա-

[մոց,

Փառաբանեց զաղանցեցոյ քե անուն: Իշխանածոն զովեւեւեւով քեզ գովեն Գանի կ'անցնիս իշխուր մահու դու քովին Եւ կ'ըզմային երբ վերեւէ շոգեփն, Եւ հիւանդ կարմիր արեւանդ խաւափեն:

Դուն քառանգա իշխան երդ քե հոգ, Գեզ դիտողներ վիճակներդ միտք բոլոր Անոգ դիտեն ազգ՝ Թահրա մահն օր Մեղիք՝ բայց ողջ, անյուսահա վերանոր Նախ սարսեցան զմայելով մեր մահ-

[ուան

Ոսկի տառով վէպ գրեցին մեր անունը: Մափեք զարկին մեր յարութեան՝ յաղ-

[քական,

Բայց փառեցին նորեկ հոգով մեր նամ- [բանց
Խնդրեմ Թահրա քեզ մի տեսցէր սեւ մա- [նով,
Պատահուցներ կը փարսին իբրեւ հով Հաւանդ դափնիդ առ շուրս դարձիր [եկիսիդ քով
Զայլալ դաղաղ լին անբան անգորով:

Յագիցներ եմբ բազդի բերմամբ՝ մեզի [հետ
Շալկած կրեմ մեր դաղաղներ խնկաւեք [Ի ք մեր մահուան քե յարութեան ան-

[հետքեր

Կը ծիծաղին օտարները սկընդէս: Խնդրեմ Թահրա գալ ուրիշ գորանալ, Ամեն հայ կամբ բուռնալիքման ծանալ Սիրել զիրար, իր հայրենիք կ'առնէ: Սիրով փութալ հոգ ազգովին յարանալ:

14—6—1926 Պէյրուք ԳԻՄՍԵԴԱ
Հայ Ճամբար
Ամէն անգամ որ տալիք կ'ունենաւ կարգուած Եւրոպական թերթերու մէջ հայ մարտիկ հայ հանձնարի արտակարգ և ընտանի յաշիւութիւնները դրուատող ներքողութեց, առջեր, իբր այդ Մարտի-րոս ցեղին մարտիկոս մը զուակը, հը պարտութիւն մը կ'ըզամ մատենով թէ՛ կազմ մը որքան ալ հաւածակուն, որքան ալ տառապանքներու և խն-լուր զրկանքներու ենթակայ լինի, կըր-նայ ծնունդ տալ այն տոնով հանձնար-ներու, որոնք խնկով մեզով և ի-մայեական կտորով թեմաք մեզ շատ բարձր ողջ ազգերու զնախաւորին կ'արժանանան:

Հայ համաստեղութիւնը որ լինէ զիտական, զրաւական, զհեղափոխական ևն՝ ևն, շողջողուն աստղերով, վերջե-րս պատին ունեցու իր շարքերուն մէջ ընդունելու Հայ մարտի արտակարգ հանձնար մը՝ յանձին Թահրա Պէյր օր իր ապրեցողիք փորձելով և զիտական տեսութիւններով տապալեց հիմնիկեր տալով հանձնու հարուածը՝ ԵՏԵՎԻՐՈ-կան անպարտութեամբ:

Եւրոպական մտածելը որ այնքան ժլատ և զոտարարանաճ է գոգեպետներ շաղկեւել, Թահրա Պէյր զնախաւոր է յայտ և ներքողութեց աստղերով արտայայ տուած է իր մտքին որ՝ Մաքսիմիլիան արեւտը ճշմարտագին իւրաքանչեւ է ինչ որ արդէն ծանօթ է «Լեւոնտին» ընթերցողներուն, որ ժամանակին յա-շողջարար ներկայացուց զայն իր յար-գելի ընթերցողներուն: ԳԶԵՐԵԼԻՆ

ՊԵՅԻՆ

ԱՔԵԱ ԿԱՍ ՍԵՆ ԺԱՆ ՏՍԲՐԸ

Ս. Գրոց մէջ այս քաղաքը բոա ին անգամ յիշատակուած է Կատաւո-րաց Գրոցին մէջ (Ա՝ 31) իբր Ասորի ցեղին քաղաք: Ակազով անունով, յետոյ պատմութեան ալ և այլ շրջաններուն հետեւեալ անունները տուած է, Պոզոմ-եանց իշխանութեան տակ՝ Պոզոմայիս Ուլապաց տան Աք կամ Աքքի, Ս. Յովհաննէս (Սէն Ժան ա՛ւքք) իսկ Ա-րարները զայն կը կոչեն Աքեա կամ Աքքա:

Իսրայէլացիք հաւատարմիդ չ'ու-նենալուն համար Ակազը գրաւելու կարող չ'ըղան. ան առաջին անգամ զը-բաւեցաւ Ասորեստանի Սէնէթերիմ թագաւորին կողմէն [704 Ն. Բ.] և յետոյ անցաւ Պարսկական տիրապետու-թեան և Արտաշէս Բ. Ներկայտեմ ի՛շէմ իր զորքով թեմանց իսրայէլը ըրաւ զայն:

Մեծն Աղէքսանդրի մահէն յետոյ, անիկա Պոզոմէոս Սոթերի սեփականու-թիւնը դարձաւ որմէ յետոյ Քաղաքը կոչուեցաւ Պոզոմայիս:

163 թուականին Ն. Բ. Սիմոն Մա կարէ Սուրբաղիները Գալիլէայի կեդրո-նէն հալածեց մինչև Պոզոմայիսի պո-րտպններուն տակ, սակայն չ'ըրջաւ քա-ղաքը գրաւել որ յետոյ բաւա-կան տան Պարթեւաց իշխանութեան տակ մնալէ վերջ, անցաւ Հռոմէական տիրապետութեան տակ. մինչև որ 638 թուականին մահմադականը գրաւեցին զայն:

Ս. Պոզոմ, փոքր Ասորայէ է վերա-դարձին, որ մը այս քաղաքին մէջ մը-նաց Գրիստոսի հաշիւներունընէն հետ և անկէ ցամաքէն իր ծածկուն շարու-նակեց մինչև Երուսաղէմ (Գործք ԻԱ. 7) Խաչակիրներու բանակը 1104 ին 20 օրուան մէջ քաղաքին արտաթիւնե-րը գրաւեց և Աքքը եղաւ Պաղեստինի ճիւղաւորական տիրապետութեան գլը-խաղաղ արուարձաններէն մին և Եւրո-պայի ալ Ասորի վանականութեան միջնոցը:

1187 ին, քաղաքը գրեթէ առանց զիւրադրութեան յանձնուեցաւ Սալադին-նի, բայց երկու տարի վերջ, Կիւ տը Հուսէնեան գրաւեց քաղաքը, Սալա-դին անկէ բանակով մը կը յառաջա-նար եւր Լատին թագաւորին օգնութեան հասաւ Քէնթըրպըրի Արքեպիսկոպոսին առաջնորդութեամբ հաւատարմիդ մը: 1200 պատերազմիկներով և յետոյ երկ-րորդ տարիդ մը բազմաթիւ խաչակիր զինուորներով ժազ Թալէսիսի առաջ-նորդութեամբ Բաւական երկար և տ-րեւանաղ ճակատամարտներէ վերջ, յաղթութեամբ խաչակիրներուն մնաց և քաղաքը յաւանդուեցաւ 1191 թու. 12ին

1291 ի գարնան Եգիպտոսի Մէլէք Էլ Աշրաֆ Սալթանը 140 000 հետեւակ և 60000 ձիաւոր զորքերով եկաւ և գրաւեց քաղաքը և զայն մատնեց ի՛, հուր և իւրաք, առաջ խնայելու տե-րի և տարեթի:

1749 ին Տէյիս Թահրա արտաթիւնե-ները նորագին և իր ընտելութեամբ հետ հաստատեց, բայց 1775 ին, իր տեղա-կալներուն մէկուն մատնութեանը չ'ոն եկաւ, որ գրաւեց իր աթաքը, այս տե-ղակալն էր անգլիկ Անմէտը, ժեզզար փաշա անունով ծանօթ, որ իր անգլու-թեան պատճառաւ կոչուած է նաեւ Գաւապալ. առիկա քաղաքը ամրացուց մեծ սկզբիւր շինեց, և քաղաքը օժտեց ըմպելի ջուրով մը: Զբաղեց մը բու-նալ տարով:

1799 ին Նաբոլէոն Պոնապարթ Ալեան պաշարեց, սակայն տարի մը վերջ ըս-տիպուեցաւ պաշարումը վերցնել և վե-րադառնալ Եգիպտոս:

1831 ին, Իպրահիմ փաշա յարձակե-ցաւ յաղաքին վրայ և վեց ամիս պա-շարեց վերջ յաղաղեցաւ գրաւել զայն բայց 1840 ին ալեւան. Անգլիական, Աւս-տրիական և Թրքական դաշնակից նա-ւաստանովը քաղաքը ռմբակոծեց, և այդ միջոցին վառարարներ մը պայթե-ւը 2000 Նգի գաւական զորքերու մահ-ուան պատճառ եղաւ, սակայն ի գրաւ-կիմ փաշան քաղաքը յետագային Երեւ-

Հիւանդ Կ'ընդունի իր սեռական թունկիկին մէջ, հետագրապաւն
Դոթ, Թիւ 1981 Փետրուար